

KOHTI YHTEISTÄ KOULUKAMPUSTA

Raportti Erasmus KA1-opintomatkasta

Osallistujat

Maria Jalojärvi Tiirismaan yläkoulusta ja Päivi Teutari Kannaksen lukiosta

Opintomatka

9.-15.2.2020 Kalamatassa Kreikassa

Kurssin nimi

Museum Walks: Integrating local history in your classroom

Kurssin sisältö

9.2.2020

Tutustumisilta. Kurssilaiset Euroopan eri maista tutustuivat toisiinsa, ja kertoivat itsestään, koulustaan ja tavoitteistaan kurssilla.

10.2.2020

Ensimmäisenä päivänä jakaannuttiin (suunnilleen) aineryhmittäiseen työskentelyyn. Kuuntelimme luennon siitä, miten paikallista historiaa voi hyödyntää monin eri tavoin opetuksessa eri oppiaineissa. Tutustuimme Kalamatan vanhaan keskusta kiertokävelyllä mainion oppaamme ja ryhmämme opettajan johdolla.

11.2.2020

Opettelimme kreikkalaisia kansantansseja tanssistudiolla aamupäivällä. Hyvin sujui ja hiki tuli.

Iltapäivän vietimme Kalamatan arkeologisessa museossa ja tutustuimme opetusvinkkeihin teoreettisella ja käytännöllisellä tasolla. Museo oli erinomaisen hienosti järjestänyt opiskelumahdollisuudet eri ikäisille oppilaille tai opiskelijoille. Tutustuimme museoon oppilaan roolissa. Museossa vierähti koko iltapäivä. Museot kourkuttavat niin helposti.

12.2.2020

Tutustuimme Kalamatan ulkoilmarautatiemuseoon. Kalamataan ei ole enää säännöllistä raideliikennettä, mutta vanha asema on säilytetty. se toimii nykyisin kahvilana. Valitettavasti asemalla ei ollut englanninkielistä informaatiota, joten tietoja saimme niukasti. Hauska yksityiskohta oli se, että olen itse matkustanut myös junalla Kalamataan 1980-

luvulla, jolloin junat vielä kulkivat Peloponnesoksen niemimaalle. Matka niemimaan ympäri junalla kesti silloin niin pitkään, että oli yövyttävä välillä, koska junat olivat varsin karuja ja kovapenkkiisiä. Pysähdyspaikkana oli tietysti Olympia.

Suunnittelimme puistossa interaktiivisen vierailun opiskelijoille. Samanlaista ohjelmaa voi käyttää kukin kotikulmillaan ohjelmien teossa.

Illalla kävimme Kalamatan kansanpukumuseossa. Sinne oli koottu lähinnä Peloponnesoksen ja saarien tyypillisiä asuja, koruja ja aseitakin.

Museossa oli hyvät aktiviteetit oppilaille ja museona se oli täysin moderni. Ja rakennettu nimenomaan pukumuseoksi! Museo oli saanut huomattavia lahjoituksia laivanvarustajilta, joten talous oli turvattu.

13.2.2020

Teimme koko päivän retken antiikin Messinaan. Tämä antiikin ajalla kukoistanut kaupunkivaltio on kaivettu esiin vasta 1900-luvun loppupuolella. Siellä on säilynyt valtavan paljon autenttista materiaalia rakennuksista ja taideteoksista. Joitakin osia oli rekonstruoitu. Poliksen keskustan valtavat mittasuhteet tulivat hyvin esille. Teimme retkellä tehtäviä, joita paikallinen opettaja yleensä antaa oppilailleen. Paikka oli käsittämättömän hieno.

14.2.2020

Suunnittelimme virtuaalisen taidemuseon ohjelman avulla.

Tarkoituksena oli suunnitella oppitunnilla tehtävä kierros, kuten opiskelijat sen voisivat tehdä. Kiinnostava kokeilu – mutta heti ajankäyttö tuntui esteeltä. Jotta tällä menetelmällä saa aikaan hyvän lopputuloksen muutama oppitunti ei riitä.

15.2.2020

Yhteenvedo koetusta ja opitusta. Kurssitodistusten jako.

Kurssin opit oman oppiaineen näkökulmasta

Historian näkökulmasta jokainen askel opetti valtavasti!

Tietysti itse Kalamata museoineen ja kirkkoineen ja välimerellisine erikoisuuksineen ja antiikin aarteineen oli useimmille meistä uusi tuttavuus.

Opettajalle kuitenkin mahdollisuus keskustella kollegoiden kanssa siitä miten kaikki tuo tieto voitaisiin viedä oppilaille oli kiinnostavinta.

Oman kotikaupungin tai paikkakunnan hyödyntäminen opetuksessa ja ovien avaaminen luokkahuoneesta ulos maailmaan, olivat tärkeitä keskustelunaiheita. Oli myös kiinnostavaa vertailla opetussuunnitelmia eri maissa ja eri kouluasteilla.

Eurooppalaisen kehityssuunnitelman teemojen tukeminen kurssin keinoin

Uusia työskentelymalleja ja uusia tiloja työskentelyssä tuli kurssilla pohdittua monessa eri osiossa. Työskentelyn ulottaminen luokkahuoneen ja koulurakennuksen ulkopuolelle oli kurssin lähtökohta. Kuitenkin luokkatilan merkitys joissakin työskentelytavoissa oli erinomainen, ja paljon parempi kuin monin tavoin virikkeisempi tila jossakin muualla.

Toisaalta työskentelytilan perusrakenne, jossa istutaan pulpetissa tuli romutetuksi päivittäin.

Uudet oppimisympäristöt tulivat tutuiksi oman pienen ryhmämme kanssa. Ryhmässä verkostoiduimme eri tilanteissa jatkuvasti, mutta

kauaskantoisempiakin yhteistyökuvioita suunniteltiin. Tärkeintä oli kokemusten ja ideoiden vaihtaminen ja pompotteleminen jatkuvissa keskusteluissa, joita ryhmässä kävimme. Monikulttuurisuus ja kansainvälisyys tuli sisäänkirjoitettua opiskelumme – ja ajatus samanlaisesta myös kotiluokassa tuntuisi hienolta.

Kielitaidon merkitystä ei voi liikaa korostaa. Omassa ryhmässämme englanti oli yhteinen kieli, mutta monia eurooppalaisia kieliä soljui korviin jatkuvasti. Kielitaidon välttämättömyys ja kielten opiskelun kynnyksen madaltaminen kaikin keinoin on kansainvälisen yhteistyön perusta myös koulussa. Varsinaisen kurssin teemojen lisäksi keskustelimme vertaillen kaikesta omien maiden koulujärjestelmissä. Eroja ja yhtäläisyyksiä löytyi paljon. Kiinnostava huomio oli se, että suomalainen koulujärjestelmä on hyvin joustava tarpeen tullen.

Oppiaineiden yhteistyön kehittäminen ja kouluasteiden välisen yhteistyön kehittäminen on tärkeätä opetussuunnitelmien tavoitteisiin pyrittäessä. Nykyiset mahdollisuudet jatkuvaan yhteydenpitoon ja yhteistyöhön eivät vaadi aina matkustamista tai siirtymistä vaan mielen avaamista mahdollisuuksille, jotka ovat käytettävissämme.